

README

10.03

README

10.03

SISÄLLYS

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Silloin kun minä olin nuori
- 5 Mozzie & Bunny
- 6 Viisi kuukautta Darrassa
- 9 Hehän ovat kuin kaksi marjaa
- 10 Alkuvuoden parhaat: Rikollisen hyvät bileet
- 12 Fuksivuoden varaslähtö
- 15 Tiedekunnassammeko julkkiksia?
- 18 Aamujoogaa
- 20 Fuksiaiset
- 22 Kolumni

TOIMITUS

Päätoimittaja

Juuso Hyvönen

Avustava päätoimittaja

Viivu Toikka

Toimittajat

Sami Ketola
Jesse Lankila
Janne Timonen

Taitto

Ella Peltonen

Kuvat

Tuomas Puikkonen
Mikko Rantanen

Julkaisija

TKO-äly ry

Painos

80 kpl

Painopaikka

Painosalama Oy, Turku

Juuso Hyvönen

Pääkirjoitus

Pikkufuksi saapuu pohjoisesta suomalaisen luonnontieteen Mekkaan opiskelemaan tietojenkäsittelytiedettä. Ensimmäisenä yllättää paikan rumuus. Onneksi henkinen kauneus ratkaisee. Myös laitoksen opiskelijat ovat henkisesti äärimmäisen kauniita. Kohota pitäisi päästä valitsemaan kursseja. Hehheh. Tästähän ei tule mitään. Mikä ihmeen AD-lupa ja CS-lupa? En minä antanut lupaa millekään mainoksille ja Counter-Striken viimekokeilustakin on aikaa jo yli viisi vuotta. Onneksi Fuksiwiki auttaa. Jos Kumpulan kampus on Mekka, on Fuksiwiki vähintään Jeesus.

Ensimmäisellä luennolla pieni ja suloinen nörttipolka soittaa Daftpunkia ja tekee jotain friikkiä jollain Javascriptillä ja Googlen kartoilla. Ei mene aikaakaan, kun Wikla vetelee jo olioita naruista ja opiskelijapoloiset hajoilevat toisiinsa kirjoittaessaan yhdessä esseitä tieteen kuolemasta. Samaan aikaan vanhemmat opiskelijat peloittelevat jo ohtuprojekteilta ja lamoilla.

Juhlimistakaan ei nuori fuksi saa unohtaa, jotta ei aivan uupuisi rankasta opiskelusta. Koska arvon puheenjohtajamme ei humalaltaan kerkeä omaa palstaansa kirjoittaa, luettelen syksyn tärkeimmät tapahtumat tiivistä tässä: 6.10. Limeksen appro ("Hyi Limes!" joku huutaa), 11.10. Fuksisitsit, 31.10.-2.11. KJYR'10, 6.11. TKO-älyn vuosijuhla. Lisää tapahtumia löytyy TKO-älyn verkkosivujen tapahtumakalenterista.

Normisyksy siis.

Juuso Hyvönen

Helsingin yliopiston tietojenkäsittelytieteen
opiskelijoiden ainejärjestön lehti

lehti.tko-aly.fi

Sami Ketola

Silloin kun minä olin nuori

Kun Readmen toimitus pyysi minua kirjoittamaan fuksivuodestani, ensimmäinen ajatus oli, että voisin oikeastaan kirjoittaa kahdesta. Olen nimittäin viettänyt niitä yliopistolla jo tuplana.

Kun ensimmäisen kerran tulin yliopistolle, ajattelin ettei minulla ole oikeastaan halua osallistua fuksitapahtumiin ja juhliin, koska olihan minulla

jo paljon ystäviä ja yleinen juhliminen olisi vain typerää ja veisi aikaa muilta asioilta. Kävin syksyn aikana vain ehkä kahdessa tapahtumassa ja vaikka ne olivatkin ihan hyviä kokemuksia, en tuntenut olevani osa yhteisöä.

Melko pian opiskellessa tulikin sellainen olo, että en jollain tavalla tuntenut mitään yhteyttä opiskelemaani alaan ja sen tiedeyhteisöön. Oppikirjat ja materiaalit kyllä opettivat, mutta se todellinen kiinnostus ja innostus, jota toivoin ei koskaan tullut.

Ei ole vaikea arvata, että lopulta sitten päädyin vaihtamaan alaa ja oikeastaan osittain sattuman seurauksena päädyin Tietojenkäsittelytieteen laitokselle. Tällä kertaa kuitenkin opiskelemassa samaa alaa oli jo muutama ystäväni ja he houkuttelivat minua osallistumaan fuksitapahtumiin ja ainejärjestöjuhliin. Syksyn aikana kävinkin melko aktiivisesti monissa tapahtumissa ja huomasin, että opiskelu tuntui paljon mielekkäämmältä, kun tunsin muita alan opiskelijoita. Sitä pystyi yhdessä haukkumaan huonoa kurssin järjestystapaa tai painimaan vaikeiden tehtävien äärellä kahdelta yöllä irkissä.

On paljon tärkeämpää tutustua oman alan ihmisiin ja siihen akateemiseen maailmaan, mihin yliopisto-

opiskelija tuupataan sisäänpääsyn yhteydessä, kuin käyttää aika mahdollisimman tehokkaasti opiskeluun. Vaikka nykyhallitus kuinka sanoisi, että teidän pitäisi valmistua nopeammin niin oikeastaan se, että käyttää aikaa myös siihen hauskanpitoon on paljon tärkeämpää. Ilman hauskanpitoa alan muiden opiskelijoiden ja mah-

dollisten tulevien työkaverien kanssa jää minusta hyvin suuri osa opiskelijakokemusta elämättä ja hankkimatta ja se johtaa helposti koko opintojen keskeytymiseen.

Älkää siis jääkö pois toiminnasta.

T: *Sami*

Mozzie & Bunny

Tällä palstalla voit kysyä mitä vain, mistä vain, miksi vain - ja tohtorimme vastaavat.

Mozzie & Bunny ovat lomalla tämän numeron ajan. Mieltäsi askarruttavia kysymyksiä voit lähettää osoitteesta:

lehti.tko-aly.fi

Hei fuksit! Muistattehan, että saatte julkaistusta kysymyksestä fuksipassiinne merkin. Eniten pisteitä keränneet palkitaan ruhtinaallisesti pikkujoulusaunalla.

Jesse Lankila

Viisi kuukautta Darrassa

Viime helmikuun lopulla pakka-
sin laukkuni ja suuntasin Pai-
linnan Eeron (Readme 4/09)
viitoittamalle tielle kohti Saksaa.
Vaihtoon oli lähdeittävä, sillä muuten
asia jäisi kaivertamaan iäti. Neljännen
opiskeluvuoden kevät tuntui parhaal-
ta - ja viimeiseltä - hetkeltä reissulle.

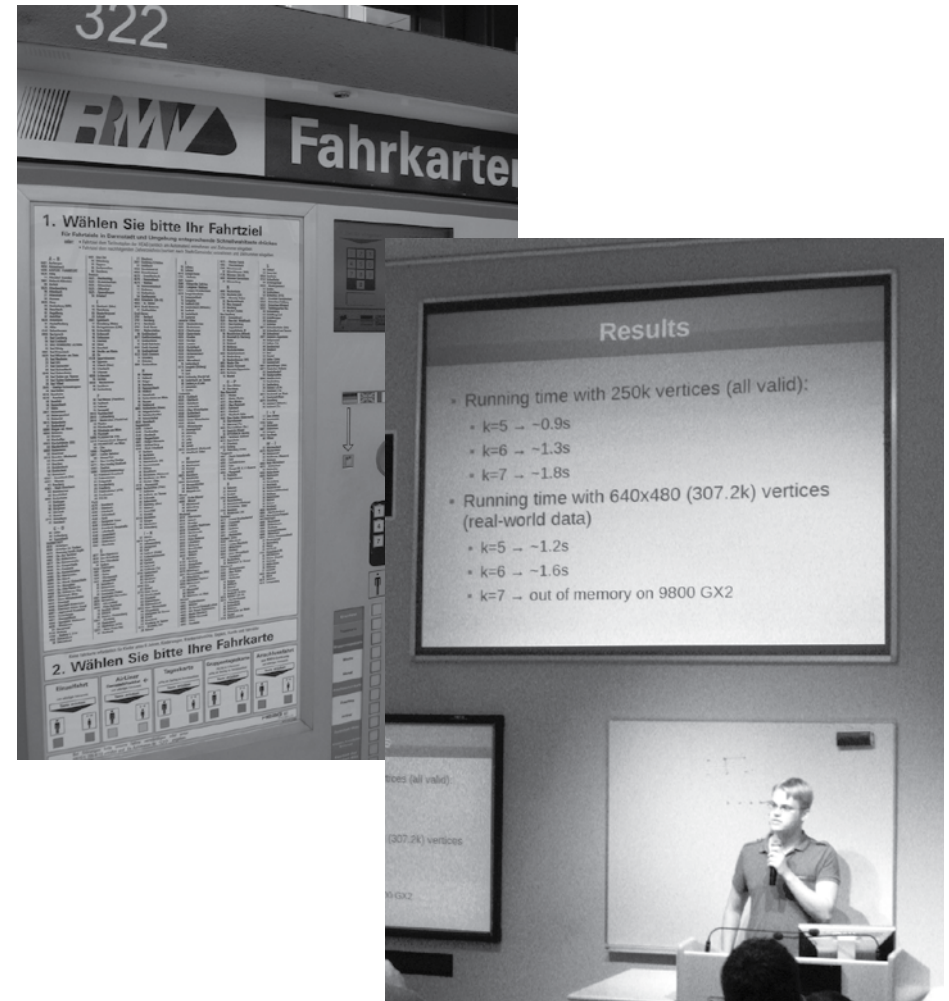
Päädyin kesälukukaudeksi Darm-
stadtin yliopistokaupunkiin, sillä tie-
sin siellä opetettavan itseäni kiinnos-
tavia aiheita. Kulttuurishokkia ei juuri
ollut, Hessenissä ollaan suunnilleen

yhtä juroja/ystävällisiä kuin Suomes-
sa. Minulle etukäteen arvottu asun-
tolakämpä sen sijaan jakoi yllättää
nihkeydellään loppuun asti. En kos-
kaan oikein tottunut jakamaan keit-
tiötä 15 muun ihmisen kanssa. Hyrk.
Ennen lukukauden alkua oli kuukau-
den mittainen saksan intensiivikurssi,
jolla tutustui hyvin muihin vaihtarei-
hin. Käpistelijävaihtarit olivat kuiten-
kin harvassa, paikallisiin olisi sietänyt
luoda enemmän kontakteja.

Kurssini olivat mielenkiintoisia ja

usein hyvin vedettyjä, englantia oli ope-
tuskielenä suuressa osassa. Oma vir-
heeni oli ottaa liikaa projektikursseja.
Olivat vähintään yhtä työläitä kuin
kotona laitoksella, luentokurssit taas
järjestään kevyempiä. Suoritin yhden
seminaarinkin - sangen antoisa setti,
yllättävänä aspektina semmaraportin
työstäminen tiiminä.

Opiskelukulttuuri oli kohtuullisen
tutunoloinen. Presentaatiot olivat iso
asia, saksalaiset ilmeisesti rakasta-
vat esityksiä. Eräässäkin projektissa
moisia pidettiin kahden viikon välein.
Hauska tapa, jonka melkein soisi tart-
tuvan Suomeenkin, oli kaikkien luen-
tojen ja esitysten lopussa esitettävät
suosionosoitukset: kaikki koputtavat

pöytää hyväksyvästi. Tuntuu kuulema luennoijasta eri hyvältä. Vaihtarina saa myös tutustua suullisiin tentteihin, jotka ovat yllättävän näppäriä. Irtopisteitä ei luennoijan vakavalta naamalta heru, mutta tarkentavia kysymyksiä voi esittää. 20-30 minuutin kuulustelu kuluu kumman nopeasti.

Darmstadt oli kaupunkina omintakeinen mutta umpitylsä, eikä viereinen Frankfurt juuri sen parempi. Valoa elämään toivat reissut muihin kaupunkeihin, kuten Kölniin, Müncheniin tai Berliiniin. Ja olut oli halpaa.

Loppudiagnoosi: ei opiskelijavaihto ihan niin ihmeellistä ollut kuin hehkutetaan, mutta avasi silmiä monessa suhteessa ja sopi hyvin pieneen itsetutkiskeluun. Kysyttäessä lähtisin ehdottomasti uudestaan, joskin ehkä eri kaupunkiin.

Jos mielessä liikkuu vaihtopesti Saksassa, kaikesta saa kysyä!

Kheldysh @ IRCnet
jesse.lankila@cs.helsinki.fi

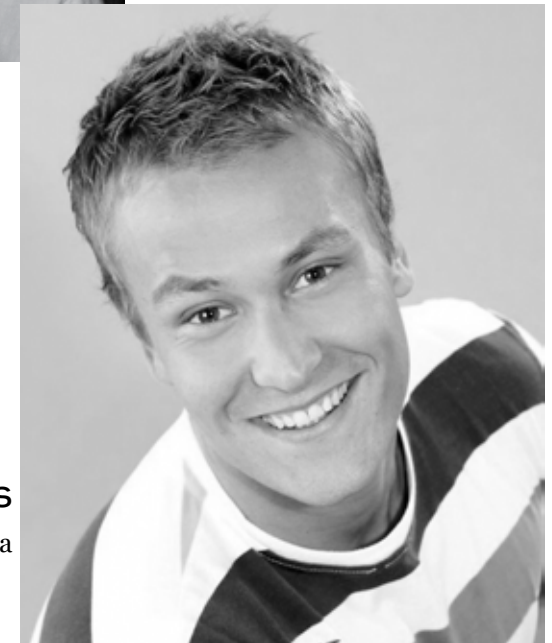
Blogissa myös tunnelmia vaihtoajalta:
blogs.cs.helsinki.fi/jkolanki

Hehän ovat kuin kaksi marjaa

Heikki Paasonen
juontaja

Tuomo Jokimies
TKO-älyn rahastonhoitaja

Jutut: Janne Timonen
Kuvat: Tuomas Puikkonen

Alkuvuoden parhaat palat: Rikollisen hyvät bileet

Tunteenpaloa tanssilattialla, strobovalo hämmentää ajan tajun ja sata salamaa iskee tulta. OH!

Illan hitti oli robottitanssi, ja sehän on aina tyylikäs valinta.

DANCING QUEEEEEEEN!
Sekä terveiset kaikille teille
siellä kotona!

I'm with Don Corleone, capite?

KANSALAISET! Teille tarjoillaan tänään kylmää kyytiä Siperian tapaan!

Jutut: Janne Timonen
Kuvat: Tuomas Puikkonen
& Marko Lehtimäki

Fuksivuoden varaslähtö

TKO-älyn fuksivuoden varaslähtöön kokoonnuttiin perinteisesti Suomenlinnassa. Uusi vuosikerta oli runsas ja maukas, kaikilla oli mukavaa!

Hey momma, I'm kinda tired with this frisbee-thing, how about those data structures next?

Junno oli sydämessään lentäjän poika! Alempana hurmioituneet stade ja Nyman ihailevat villiä voimaa.

”Fuksityttöjä on tänä vuonna ainakin NÄIN monta”, sanotaan, mutta toiset pysyttelevät epäileväisinä..

Itsensä selittävässä kuvassa grilli palaa. SE PALAA!

Ota sininen pilleri ja heräät sängystäsi ilman krapulaa. Toisaalta taas batang ja... ULOS MATRIISISTANI HOMO! Mahnu valitsi krapulan...

Aa! Kas kas! Mainio everstimme on jälleen johtanut joukkonsa jännän äärelle, kuinka hän tekeekään sen?!

Tiedekunnassammeko julkkiksia?

Satojen tavisten joukossa on myös niitä, jotka ovat meille lehdistä ja tv:stä tuttuja. Readme esittelee matemaattis-luonnontieteellisen tiedekunnan julkkisista muutaman.

Toni Wirtanen

Apulanta-yhtyeen jäsen, joka opiskeli tietojenkäsittelytiedettä 1990-luvulla. Hän jätti opinnot, kun Apulanta löi itsensä läpi. Wirtanen ehti suorittaa vain 16 opintoviikkoa ennen kuin opinnot jäivät kesken. Sen jälkeen kuuden laudaturin ylioppilas ei koulunpenkille ole istunut.

Toni on keikkaillut bändinsä kanssa jo lähes 20 vuotta. Nykyisin koko kansan suosikkeihin kuuluva artisti asuu Lahdessa yhdessä avovaimonsa kanssa.

Ennen nykyistä avovaimoaan Toni seurusteli jonkin aikaa juontaja Tea Kalifan kanssa. Hän on tehnyt Apulannan lisäksi musiikkia muun muassa Irinalle.

Saara Räsänen

Ei ehkä niin julkkis kuin voisi kuvitella, mutta hänen äitinsä varmasti monet muistavat. Päivi Räsänen toimii Kristillisdemokraattien puoluejohtaja ja on tuttu monille kärkkäistä mielipiteistään liittyen homoseksuaaleihin, aborttiin, hedelmöityshoitoihin ja avoliittoon.

Saara Räsänen opiskeli lukuvuoden 2009-2010 Kumpulan kampuksella Kemiaa. Kypmintyttö ei halunnut ylioppilaskirjoitusten jälkeen riskerata, vaan opiskeli vuoden kemiaa, päästyään papereillaan opiskelemaan. Haaveekseen hän mainitsi lääkärin ja biokemistin ammatit – sittemmin hammaslääketiede. Opinnot Meikussa alkavat syksyllä.

Räsänen on ollut Riihimäen kunnanvaltuustossa ja edustaa äitinsä tapaan kristillisdemokraatteja.

Petra Mauria

Muistathan vuoden 1999? Radiossa soi ”Lopeta”. Kuusi teinityttöä oli räjäyttänyt pankin ja pian kaikki tunsivat heidän musiikkinsa. Vuonna 2007 Tiktak lopetti keikkailun. Yhtyeen solisti Petra Mauria oli samana vuonna aloittanut opinnot Kumpulan kemian laitoksella. Hän halusi kemistiksi. Ja muusikoksi.

Vuonna 2009 Mauria julkaisi ensimmäisen sooloalbuminsa.

Mauria ei nauti luennoista ja hirmu usein häneen ei Kumpulassa törmää, sillä tyttö opiskelee itsenäisesti. Suunnitelmissa oli valmistua luonnontieteiden kandidaatiksi tänä vuonna. Varmistusta asiaan ei saatu. Ainakin kesällä 2009 hän oli vielä suunnitellussa aikataulussa, sillä kasassa oli tuolloin 120 opintopistettä.

Valentin Kononen

Valentin Kononen on entinen kilpakävelijä ja yksi Suomen menestyneimmistä yleisurheilijoista. Hän on voittanut MM-kultaa, MM- ja EM-hopeaa. Uran kovimpiin iskuihin kuului diskaaminen Sydneyn olympialaisten kävelyssä ennen viimeistä kymmentä kilometriä vuonna 2000. Samana vuonna hän valmistui tietojenkäsittelytieteen laitokselta. Hänen pro-gradu tutkielmansa on luettavissa Kumpulan kamppuksen kirjastosta. Hänen gradunsa aihe oli: ”Metatieto ja sen käyttö digitaalisten dokumenttien pitkäaikaisen säilytyksen hallinnassa”.

Nykyään hän työskentelee eTaika Oy:n toimitusjohtajana.

Accenture on Suomen paras työpaikka.

Neljättä kertaa.

Arkea huippusuoritusten tekijöille.

Jos haluat työn, jonka monet mahdollisuudet ja haasteet antavat sinulle tilaisuuden tehdä merkityksellisiä asioita joka päivä, tule Accenturelle. Kehität kykyjäsi ja kasvat ammatillisesti työskentelemällä yhdessä lahjakkaiden kollegojen kanssa. Opit vertaistaan vailla olevasta kokemuksesta samalla kun autat asiakkaitamme huippusuorituksiksi. Työskentelet yrityksessä, joka on valittu Suomen parhaaksi työpaikaksi neljänä vuonna peräkkäin. Jos haluat tämän olevan arkeasi, Accenture on paikkasi.

Hae nyt accenture.fi/tyopaikat

• Consulting • Technology • Outsourcing

High performance. Delivered.

Juuso Hyvönen

Aamujoogaa

Miltä kuulostaisi herätä aamuviideltä harrastamaan liikuntaa? No ihan hirveältä tietysti! Aikaisin herääminen on erityisen vaikeaa käpistelijälle, jonka vuorokausirytmä on aina vinksallaan. Miksi vuorokausirytmä sitten pitäisi muuttua? Ei sitä tarvitsekaan, mutta kaikkea uutta on mukava testata ja jopa antiikkinen Aristoteleen viisaus sanoo, että aikaisin herääminen on

terveellistä, lisää vauratta ja tekee viisaaksi.

Apuun tulee jooga, jota harjoitetaan perinteisesti aikaisin aamulla. Suomessa aamutunnit alkavat yleensä kuudelta aamulla. Aamulla harjoitella saavuttaa virkeän tilan koko päiväksi, ja joogasaleilla jaksetaan jatkuvast painottaa aamuharjoittelun hienoutta. Aamutuimaan harjoittelun ansiosta luennotkin menevät

nuokkumatta. Samalla päivään tulee kummasti lisää tunteja ja esimerkiksi laskareita on mukava tehdä lähes tyhjässä Gurulassa tai Navetassa kahdeksan maissa aamulla. Toki aikaisin herääminen vaatii myös aikaisin nukkumaan menemistä, minkä harjoittelu on oma taiteenlajinsa.

Harjoittamani joogalaji on nimeltään Astangajooga. Sitä pidetään yleisesti kaikkein fyysisimpänä joogan muotona. Kaikki henkisyys on jätetty pois, samoin unettavat välirentoutukset, joita monet joogalajit ovat pullollaan. Lajin elämäntyönään kehittänyt ja maailmalle levittänyt Sri K. Pattabhi Jois (26.7.1915 – 18.5.2009) on todennut, että Astangajoogasta 99 prosenttia on fyysistä harjoitusta ja 1 prosentti teoriaa. Joogan tutkittuja hyviä vaikutuksia ovat esimerkiksi lihaskunnan paraneminen, kehon notkistuminen ja hartia- ja selkävaivojen väheneminen. Oiva laji käpistelijälle siis! Muita tutkittuja vaikutuksia ovat esimerkiksi keskittymiskyvyn, omanarvontunnon sekä elämäntilanteen paraneminen.

Joogaharjoitus koostuu jooga-asanoista ja -liikkeistä eli asanoista. Suurelle yleisölle tunnetuimpia asanoita lienevät aurinkotervehdykset, erilaiset päällaseisonnat sekä lotus-asento, jossa istutaan nilkat vastakkaisen reiden päälle nostettuna. Painotus asanoissa on voimakkaalla ja hallitulla hengityksellä, joka rytmittää asanoita sekä yhdistää liikkeet yhtenäiseksi sarjaksi.

Jos asanaa ei kykene tekemään kivutta tai edes jollain tapaa hyvän hengityksen säilyttäen, tehdään siitä kevennetty versio. Jokainen asana valmistee aina seuraavassa asanassa tarvittavia lihasryhmiä ja tästä johtuen sarja tehdäänkin aina samassa järjestyksessä. Kun sarjan on oppinut loppuun asti, mihin menee normaalikuntoiselta ihmiseltä arviolta parisen vuotta, pääsee tarvittavan tason hankittuaan opettelemaan toista, huomattavasti vaikeampaa sarjaa. Sarjoja on yhteensä viisi tai kuusi riippuen koulukunnasta. Sarjojen vaikeuden noususta kertoo jotain se, että suuri osa suomalaisista joogaopettajista opettelee yhä kolmatta sarjaa.

Syystä tuntemattomasta monet tuntuvat kokevan jonkinlaisen valaistuksen, aloitettuaan joogan. Jotkut alkavat vegaaneiksi ja joku kertoo tullessaan maailman iloisimmaksi ihmisiksi. Kolmas alkaa parantaa maailmaa. Minun kohdallani ei tapahtunut mitään tällaista hippia valaistusta vaan jotain henkilökohtaisella tasolla hienompaa: aloin oikeasti harrastaa liikuntaa ja elämänrytmieni on säännöllistynyt huomattavasti. Yleinen fyysinen kuntoni ja olemukseni on parantunut huomattavasti. Painoni on noussut kohta viisi kiloa ja mikä parasta, olen löytänyt muitakin hienoja liikuntamuotoja. Tämä artikkeli on kirjoitettu aamuissa junamatkoilla hieman kello kuuden jälkeen.

Kuvat: Äiti

Fuksiaiset

eli kuinka olemme kaikki yhtä suurta perhettä

Vain tahroja paperilla

Juna kolkuttelee pois kotoa kohti länttä. Vuosia sitten saavuvin ensimmäistä kertaa uuteen kotikaupunkiini Helsinkiin. Olin silloin vielä lapsi, vasta 19-vuotias. Nykyisin tunnen itseni jo aikuiseksi - valitettavasti.

Sen jälkeen on tapahtunut liikaa. Ainakin olen menettänyt todellisen viattomuuteni. Ensin minä olin fuksi ja vuotta myöhemmin tutor. Yliopistomaailmassa opin oleman pahiksempi kuin ennen. Ymmärsin, että baariin voi lähteä tenttiä edeltävänä iltana ja että viina on fiksujen juoma.

En oikein tiedä, mitä yliopiston aloittaessani mietin. Toivoin uusia ystäviä, kokemuksia ja sitä, että ala olisi minulle se oikea. Olin kyllästynyt elämäni ja halusin muutosta.

Joku saattoi luulla minua tylsäksi, toinen nyhveröksi. Ulkokuoren sisällä oli kuitenkin ihminen, joka oli nähnyt paljon teini-ikäiseksi. Yhden tärkeän asian olin kuitenkin unohtanut opetella. Nimittäin sen, että ihmisiin ei voinut luottaa. Ei kehenkään, ei seurustelukumppaniin, ei parhaaseen ystävään, ei edes luennoitsijaan.

Minä tein aikanaan sen virheen, että luotin ihmisiin. Esi-merkiksi tuutoreihin. Todellisuudessa olisin säästynyt paljolta, jos en olisi koskaan pitänyt heitä mukavina, ymmärtäväisinä ja niinä, joilta voisin kysyä tiukan paikan tullen neuvoja.

Ensinnäkin heistä harva tietää mistään mitään. Tuutoriksehan haetaan vain siksi, että voidaan juoda paremmalla verukkeella. "Mutta kun fuksitkin".

Surkeimmat saavat suoritettua kaksi (2) opintopistettä syksyn aikana, kun syyskuussa alkanut pullojen tyhjentäminen loppuu vasta epäonnistuneeseen tipattomaan tammikuuhun.

Mitä hyötyä on krapulaisilla tutoreilla? Ei heiltä ainakaan

saa tarvitsemiaan neuvoja. Ainoita neuvoja ovat "juo olutta" tai "Meikusta löytyy sukupuolitautien poliklinikka".

Huokaus.

Toinen tuutorporukka vaani fukseja. Ensimmäisessä tapauksessa he kartoittavat ne joiden kimppuun käydä. Ja niin minäkin aikanaan tein. Valitsin parhaat päältä. Söin kuorimesta. Eihän se ole enää mitään uutta, siitä saa vain kuulla jotakin kommentteja.

Toisaalta mitä väliä? Mitä väliä on muiden kommentteilla tai niillä fuksiparoilla, joiden tunteilla minäkin joskus leikin?

Toisaalta eivät tuutoritkaan selviä lieroiluilta ja kieroiluilta. Heidän fukseilleen lähettämät kirjeensä joutuvat joidenkin uusien opiskelijoiden syyniin. Todellisuudessa varmasti yli puolet repii kirjeen ja heittää sen roskiin ennen lukemista.

Se taisi olla elokuva, kun sain postissa omilta tuutoreiltani kirjeen. Minä luin sen. Silloin minullakin oli kuvat irc-galleriassa ja kävin vilkaisemassa lähemmin heidän kuvansa nuorten suosimasta kuvagalleriasta. Muistan vain tuhahtaneeni: "en kyllä koskaan panis". Ja samanlaisen kohTELUN sai varmasti moni muukin.

Ehkä fuksit ovatkin todellinen syy tuutoreiden ongelmiin. Kännissä on helpompi olla in, helpompi saada hyväksyntää.

Yhtä lailla tuutorit ovat fukseille vain harmia tuottavia tahroja menneisyydessä. Heistä kun otetaan oppia liiankin usein. Kun tuutorit eivät valmistu, eivät fuksitkaan sitä tee. Ja silloin vedotaan "Mutta kun tuutoritkin".

Nimimerkki

Fuksitori

README TARVITSEE JUURI SINUA!

Tule mukaan tekemään
kaikkein parasta järjestölehteä.

Ota yhteyttä päätoimitaja@tko-aly.fi
tai tule kanavalle #README IRCnetissä.

Kaipaamme erityisesti fuksien näkemystä.